

«Ειζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν».

Άγρυπνοῦμε ἀπόψε πρὸς τιμὴν ἑνὸς ἀπὸ τῶν νεωτέρων ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου, ὁποῖος, ἐάν καὶ ἔζησε πολλοὺς αἰῶνες μετὰ τῶν μεγάλων πατέρες καὶ τῶν πνευματοφόρων ἁγίων καὶ ὁσίων τῆς Καππαδοκίας, ἔζησε τίς ἴδιες ἁγιοπνευματικές ἐμπειρίες μὲ ἐκείνους καὶ ἀναδείχθηκε εὐρύχωρο δοχεῖο τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Καὶ τό ἐπέτυχε αὐτό, διότι ἔζησε σύμφωνα μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ οὐρανοβάμονος ἀποστόλου Παύλου: «εἰζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν». Ἐάν ζοῦμε πνευματικά, λέγει ὁ ἀπόστολος, πρέπει καὶ ἡ ζωὴ μας νὰ ἀνταποκρίνεται στὸ ἅγιο Πνεῦμα καὶ νὰ εἶναι σύμφωνη μὲ αὐτό. Θὰ πρέπει, δηλαδή, νὰ ἀγωνιζόμεθα γιὰ νὰ ἔχουμε καὶ ἐμεῖς τῶν καρπῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῶν ὁποίων ἀνέφερε ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Καὶ αὐτοὶ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρὰ, ἡ εἰρήνη, ἡ μακροθυμία, ἡ χρηστότης, ἡ ἀγαθωσύνη, ἡ πίστη, ἡ πραότης, ἡ ἐγκράτεια. Καὶ αὐτοὺς τῶν καρπῶν διακρίνει κανεὶς καὶ στὴ ζωὴ τοῦ ἐορταζομένου καὶ τιμωμένου σήμερα ἁγίου Ἀρσενίου.

Διακρίνει τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἀγάπη πού δὲν ἀποδεικνύεται μόνο ἀπὸ τὴν ἀφιέρωση τοῦ ἑαυτοῦ στὸν Θεό, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπη πού προσέφερε πλούσια στοὺς ἀνθρώπους οἵποιοι τὸν πλησίαζαν ἀλλὰ καὶ στοὺς ἀνθρώπους τῶν ὁποίων οἶδιος ἐπισκεπτόταν καὶ θεράπευε τίς ἀσθενεῖές τους, χωρὶς νὰ κάνει διακρίσεις ἀνάμεσα σὲ χριστιανοὺς καὶ μουσουλμάνους, καὶ τῶν συμπαρίστατο μὲ κάθε τρόπο.

Διακρίνει ἀκόμη κανεὶς τὴν εἰρήνη καὶ τὴν πραότητα μὲ τὴν ὁποία ἀντιμετώπιζε τίς δυσκολίες πού συνάντησε στὴ ζωὴ του, ζώντας ἀνάμεσα στοὺς Τούρκους, ἀλλὰ καὶ στὴ συνέχεια, ὅταν ἀναγκάσθηκε μαζί μὲ τῶν συμπατριῶτες του νὰ ἐγκαταλείψει τὴν πατρίδα του καὶ νὰ ἔρθει πρόσφυγας στὴν Ἑλλάδα.

Καὶ ἀκόμη βλέπει κανεὶς τὴν ἐγκράτειά του, πού ἐκφραζόταν μὲ τὴ νηστεία καὶ τὸ λιτότατο καὶ ἀσκητικώτατο του τρόπο τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ καὶ τὴ μεγάλη πίστη καὶ ἐμπιστοσύνη του στὸν Θεό, πού ἔκανε τῶν ἀνθρώπων νὰ προστρέχουν σ' αὐτόν γιὰ νὰ στηριχθοῦν καὶ νὰ παρηγορηθοῦν, γιὰ νὰ τὸν συμβουλευθοῦν καὶ νὰ πάρουν τὴν εὐχή του.

Ἡ ζωὴ του καὶ ἡ ὑπαρξὴ του ἦταν πλήρης ἀπὸ τὸ ἅγιο Πνεῦμα, πλήρης ἀπὸ τῶν καρπῶν του. Γι' αὐτό καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωσε καὶ τὴν χάρι τῶν θαυμάτων καὶ τῶν οὐρανίων ἀποκαλύψεων καὶ ἀξιῶθηκε ἡ ἴδια ἡ Παναγία μας, τρεῖς ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκδημία του. νὰ τοῦ δείξει τὸ Ἅγιο Ὄρος καὶ τίς μονές του, πού τόσο ἐπιθυμοῦσε νὰ ἐπισκεφθεῖ καὶ δὲν εἶχε μπορέσει, καὶ νὰ τὸν πληροφορήσει γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀπὸ τὸν κόσμον.

Αὐτὴ ἡ χάρι τοῦ ἁγίου Πνεύματος συνεχίζει νὰ ἐνεργεῖ διὰ τῶν ἱερῶν του λειψάνων καὶ διὰ τῶν πρεσβειῶν του καὶ μετὰ τὴν κοίμησή του καὶ νὰ θαυματουργεῖ γιὰ ὅλους ὄσους ζητοῦν τὴ χάρι καὶ τὴ μεσιτεία του.

Ἡ ζωὴ ὅμως τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου μᾶς ὑπενθυμίζει σήμερα, ἀδελφοί μου, τὸν λόγο καὶ τὴν προτροπὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου. «Εἰζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν».

Μιλοῦμε πολλές φορές γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ, γιὰ τὴν ἐν Χριστῶ ζωὴ, καὶ ἀγωνιζόμεθα γι' αὐτήν. Ὅμως συχνὰ δὲν ἀντιλαμβανόμεθα τὸ νόημα καὶ τὸ περιεχόμενό της. Νομίζουμε ὅτι ἐκπληρώνοντας κάποιες τυπικὲς ὑποχρεώσεις, νομίζουμε ὅτι πηγαίνοντας στὴν ἐκκλησία, μετέχοντας στὰ μυστήρια ἡνιστεύοντας, ζοῦμε πνευματικὴ ζωὴ καὶ ἐπαναπαυόμεθα σὲ αὐτό.

Δὲν ἀρκοῦν ὅμως αὐτά, γιατί δὲν νοεῖται πνευματικὴ ζωὴ χωρὶς τῶν καρπῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, χωρὶς τὴν προσπάθεια καὶ τὸν συνεχῆ ἀγῶνα νὰ τοὺς ἀποκτήσουμε μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ. Δὲν μποροῦμε νὰ νομίζουμε ὅτι ἔχουμε πνευματικὴ ζωὴ, ἐάν ἡ ζωὴ μας δὲν ἔχει τῶν καρπῶν τοῦ ἁγίου

Πνεύματος καί, ἀκόμη χειρότερα, ἐάν τήν χαρακτηρίζουν οἰαντίθετες ἀπό αὐτούς ἀδυναμίες ἡκακί-
ες. Ἐάν ἀντί γιά τήν εἰρήνη καί τήν πραότητα, μᾶς κυριεύει ὀθυμός καί ἡὸργή καί μᾶς λείπει ἡύπο-
μονή. Ἐάν ἀντί γιά τήν πίστη καί τήν ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, ἐμεῖς ἔχουμε τήν ἀμφιβολία καί τήν
ἀνησυχία. Ἐάν ἀντί γιά τήν ἐγκράτεια, ἐμεῖς ἔχουμε τήν πλεονεξία, τή λαιμαργία ἢ τήν περιέργεια.
Ἐάν ἀντί γιά τή μακροθυμία καί τήν ἀγαθωσύνη, μᾶς χαρακτηρίζει ἡἔλλειψη συγχωρητικότητος
καί ἀνοχῆς πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας.

Βεβαίως ἡἀπόκτηση τῶν καρπῶν τοῦἀγίου Πνεύματος, ἡἀπόκτηση τῶν ἀρετῶν, δέν εἶναι εὐκολη
ὑπόθεση, χρειάζεται προσπάθεια καί ἀγώνας πoλύς, σάν αὐτόν πού ἔκανε καί ὀεορταζόμενος ἅγιος
Ἀρσένιος, ἀλλά εἶναι ἀνάγκη νά κάνουμε αὐτή τήν προσπάθεια καί αὐτόν τόν ἀγώνα. Εἶναι ἀνάγκη
νά βιάζουμε τόν ἑαυτό μας, διότι, ὅπως λέει καί ὀΧριστός, «ἡβασιλεία τοῦΘεοῦβιάζεται, καί
οἰβιασταί ἀρπάζουσιν αὐτήν».

Ἐς μιμηθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τόν ἑορταζόμενο σήμερα ἅγιο καί ἅς ἀγωνιζόμεθα νά
ἀποκτήσουμε στή ζωή μας μέ τή χάρη τοῦΘεοῦτοῦς καρπούς τοῦἀγίου Πνεύματος, ὅστε νά ζοῦμε
πνευματική ζωή στοιχοῦντες τῷΠνεύματι καί νά ἀξιωθοῦμε μέ τίς πρεσβεῖες τοῦἀγίου Ἀρσενίου
τοῦΚαπαδόκου καί ἐμεῖς τῆς βασιλείας τοῦΘεοῦ.